Eva Brunne: Känn glädje i uppdraget

Talare
Eva Brunne
Biskop, Stockholms stift

Datum
5 oktober 2010

Plats
Storkyrkan

Omständigheter
Predikan vid Riksmötets öppnande

Riksmötets öppnande är den ceremoni som varje år sker för att starta riksdagens arbetsår. Enligt tradition sker en riksdagsgudstjänst i Storkyrkan, och en sekulär ceremoni.

Talet berör att Sverigedemokraterna i valet 2010 röstades in i riksdagen.

Grattis till uppdraget. Grattis till er som är valda med förtroende. Nästan 85 procent eller lite mer än 6 miljoner människor tror att just ni har bäst förutsättningar att forma ett gott nu och en god framtid för oss alla. Det är stort att bäras av ett sådant förtroende. Och uppdraget har ni tillsammans. Inte var och en. Väl valda så ingår ni i ett sammanhang där era gemensamma ansträngningar väger tyngre än vars och ens egen vilja. För det är väl just så demokrati fungerar? Då handlar det om att lyfta blicken från det egna till det gemensamma. Blicka utöver Bastuträsk, Tomelilla, Göteborg, Grästorp, Husum och Visby. Politik som i en översättning betyder det gemensamma livet i staden. Så handlar det om att lyfta blicken ytterligare en bit, för vi lever inte i vårt eget enbart. Vårt uppdrag och vårt ansvar är större än de gränser som nationen sätter. Det finns en värld som behöver oss – vår solidaritet, våra pengar och inte minst våra ögon och våra röster.

Det är mycket som krävs av er, men tappa inte modet. Vi står bakom er, vi som har gett er mandat att föra vår talan. För det är väl så demokrati fungerar?

Vi har lyssnat på bibeltexter. Nu var det inte den svenska riksdagen som Paulus skrev till utan en grupp människor i staden Thessaloniki. Till dem sa han: Vi vädjar till er att sätta värde på dem som har det tyngsta arbetet bland er, de som står i spetsen. Visa dem den största kärlek och uppskattning. Och så fortsätter han med rådet: Släck inte anden, pröva allt, ta vara på det som är bra. Det är ord också till oss alla som har röstat och till er alla som valts med förtroende.

Salomo i sin vishet skrev inte heller till den svenska riksdagen, men ändå kan det

bli ord till er: Gud är vägvisaren till visheten. Gud leder de visa rätt. Av honom beror både vi själva och våra ord, all tankeförmåga och all yrkesskicklighet. Visheten – hon som med sin konst har format allt. Ord av nåd mer än av krav. Allt hänger inte på mig själv eller på mitt parti.

När Jesus närmade sig Jerusalem och lärjungarna ljudligt lät sin glädje höras, bad en grupp fariséer att Jesus skulle huta åt sina lärjungar. Se till att de höll tyst. Man undrar varför de inte kunde tala med lärjungarna direkt. De var ju ändå vuxna människor. Och svaret de får är: Om de tiger kommer stenarna att ropa.

Vad var det som de hade varit med om på vägen. Jo, bland annat att en blind man botades och kunde leva sitt liv helt och fullt. Och så mötet med den föraktade tullindrivaren Sackaios. Han som klättrade upp i trädet för att kunna se, men kanske också för att gömma sig. Till den blinde mannen sa Jesus: Vad vill du att jag ska göra för dig? Till Sackaios sa han: Kom ner från trädet, jag vill gästa ditt hem. Möten i ögonhöjd, med ögonkontakt, i samtal, som betydde livslång förändring för både den blinde och Sackaios. Det var detta lärjungarna hade varit med om. Den stora förändringen för två människor. Det var därför de inte kunde hålla tyst med sin glädje. Och om de ändå hade tystats, hade stenarna ropat om det viktiga i den stora förändringen. Förändringen som bokstavligen blev livsavgörande.

Det är de livsavgörande förändringarna för människor som är en stor del av ert uppdrag. Och i det aldrig komma så långt ifrån oss som ger er mandat att ni upphör att möta i ögonhöjd, att ni aldrig upphör att ropa ner någon från trädet och säga: Jag vill tala med dig. Höra någons rop och säga: Vad vill du att jag ska göra för dig?

Vi som tror på människors värdighet och lika värde, oavsett vilket land vi är födda i, oavsett vilket kön eller vilken ålder vi har, oavsett hur vår sexuella orientering tar sig uttryck, vi tror och hoppas att ni har den fortsatta förmågan att säga: Jag vill tala med dig, och den fortsatta längtan att ställa frågan: Vad vill du att jag ska göra för dig? Och känna den stora glädjen i de förändringar som detta kan göra.

Igår kväll samlades många tusen människor i Stockholm och i olika delar av landet för att ge sin mening till känna. Ropa ut sin avsky mot det som gör skillnad på människor. Den rasism som säger att du är inte lika mycket värd som

jag. Du ska inte ha samma rättigheter som jag. Du är inte värd ett liv i frihet. Och detta av en enda grund – att vi råkar vara födda i olika delar av vår värld. Det är inte värdigt en demokrati som vår att göra skillnad på människor. Det är inte möjligt för troende människor att göra skillnad på människor. Det är inte värdigt människor att göra skillnad på människor. Här räcker det inte att vi ger några hundra människor mandat att föra vår talan. Här har vi ett gemensamt uppdrag. Och om någon tystnar eller tystas i kampen för människovärde, måste vi se till att också stenarna ropar. Vi gör det med Guds hjälp.

Vi har mycket att göra. List, mod, värme krävs. Känn glädjen i uppdraget. Känn tyngden i uppdraget. Känn mandatet från oss. Pröva allt, ta vara på det som är bra. Gör inte skillnad på människor. Känn nåden att vila hos den Gud som har skapat oss.

Med det får vi fortsätta nuet, mot framtiden.

Källa
Manuskript inskickat av talaren (2023-09-25)

Taggar
Predikan, Svenska kyrkan

URI
https://www.svenskatal.se/tale/eva-brunne-kann-gladje-i-uppdraget